Les trobades internacionals de CdA…

written by Esther Pérez | 4 de June de 2024

…i la transformació d'un centre educatiu sobre la base de les evidències

Després d'un primer apropament a les actuacions educatives d'èxit (AEE) en una de les **trobades internacionals de Comunitats d'Aprenentatge**, el meu entusiasme va ser tan gran que transmetre el que havia aprés a la resta de companys i companyes del meu centre educatiu va ser molt fàcil. Mostrar com un canvi (basat en allò que les investigacions han provat que millora els aprenentatges, la convivència i la societat) és possible, partint de la formació dialògica del professorat, va fer que començàrem **un procés molt emocionant, ple de motivació**.

Tornar a l'escola la **cultura** amb majúscules, eixa que hem anat apartant per diversos i molt complexos canvis socials i diversos corrents educatius, és un exercici de **responsabilitat** amb el nostre alumnat. **Tots els xics i xiques tenen el dret de poder rebre la millor educació i l'accés a la cultura en tots els seus àmbits**. En un concert

d'una orquestra simfònica no podem conformar-nos únicament que mantinguen les maneres i el respecte, donant per fet que no aconseguirà "enganxar-los"; no podran valorar les grans obres universals de la literatura, per posar un altre exemple, si no hi han tingut un acostament mitjançant actuacions educatives que no els facen avorrir-les, sinó estimar-les i recordar-les per sempre, perquè estaran unides a allò que han compartit amb altres persones en **tertúlies dialògiques**, unit a les emocions que el seu descobriment els ha generat.

L'evidència d'esta transformació i dels resultats que es mostren es comencen a vore des de les primeres ocasions en què es treballa amb AEE. Es compartixen de manera entusiasta amb la resta del claustre i **es gaudix profundament d'una educació amb la qual tot docent ha somiat alguna vegada**.

Hem pogut comprovar amb alumnat de sisé de primària que les tertúlies dialògiques són un espai on els i les alumnes se senten **segurs i lliures per a expressar-se**, ja que saben que seran respectats pels seus iguals i que la seva opinió és valorada i tinguda en compte per la resta de persones participants.

A les tertúlies dialògiques creix la seua motivació per la lectura:

> *«Profe, a mi no m'agrada llegir, jo no llegisc, no m'agrada, però este llibre -Metamorfosi d'Ovidio- m'està encantant.»*

I gaudixen perquè tenen una comprensió més profunda del text gràcies als companys i companyes:

> *«Jo al principi no ho entenia molt bé, però ara, amb les explicacions dels companys, ho entenc molt millor»*

L'alumnat genera valors des del **llenguatge del desig** arran de les peripècies dels personatges com Acteó convertit en cérvol a les *Metamorfosis* d'Ovidi:

> *«Jo he pensat en com és de dur quan has de canviar de lloc, et mudes a una altra ciutat o a un altre país i has d'adaptar-te, deixar els teus amics allà, les teues coses… com de bé vivies… sense saber el que t'espera, encara que potser veus que era millor i no vols tornar. A mi em va passar, i si ara em preguntaren, estic millor ací, no tornaria.»*

I, en saber que el personatge no seria reconegut pels seus propis gossos, l'alumnat s'identifica i tracta temes de la seua vida d'una manera tan reflexiva que no sorgix amb cap altra actuació duta a terme a les escoles:

> *«M'ha recordat quan una persona té Alzheimer. La meua àvia, que té l'Alzheimer, quan jo la visitava hi havia dies que no em reconeixia, fins i tot s'espantava de mi i havia d'eixir de l'habitació perquè es posava molt nerviosa. És molt dur vore algú, a qui tu estimes molt i que també t'ha estimat molt, i vore que no et reconeix.»*

Hem viscut com ja després de la primera o segona tertúlia els i les alumnes fan comentaris al voltant de clàssics universals, com que el llibre els està encantant (quan no llegien res abans de començar amb les tertúlies), que ho entenen molt millor quan veuen l'explicació dels seus companys i companyes d'una part del text que els resultava complexa, o que han vist el punt de vista d'un altre company, pel que fa a la mateixa idea, que llegint el llibre en solitari mai no haurien vist.

Ser part d'esta transformació és un regal compartit amb tota la comunitat educativa.